

I dels deures als valors...

En la segona sessió de l'espai Àgora del Joc de la Bola, ens vam tornar a trobar una colla de mares i pares desitjosos de compartir de nou, reflexions en veu alta d'allò que ens neguiteja de la nostra experiència parental i educativa.

La sessió - de manera espontània- la vam reprendre allà on ens havíem quedat en la primera sessió, en el debat que ens suggeria el "tema dels deures", virant sobre el valor que tradicionalment es diposita en l'ensenyament d'aquells aspectes més acadèmics: les competències instrumentals, per sobre d'altres com els valors de convivència o de les relacions i de quina manera és possible "ensenyar" en valors.

Davant d'aquesta qüestió, la reflexió que se'ns va presentar era sobre quin model podem donar resposta a les preguntes que la nostra canalla ens planteja en escoltar notícies sobre el món que ens envolta. L'interrogant expectant sobre per què hi ha rics que roben en els casos de corrupció, sobre els casos d'injustícia social, com els desnonaments o sobre els petits i constants actes d'incivisme observats en el parc com són els papers o les caques de gos que embruten l'espai comú, ens va portar a compartir el neguit de com donar explicacions d'allò que també ens desconcerta i no entenem, alhora que, com a adults i en especial com a pares, ens fa actuar en la necessitat d'haver de donar resposta i no quedar-nos en silenci.

Se'ns va generar un debat de profunditat. Entenent la nostra posició com a subjectes, reflexionàvem sobre com assumim allò que és humà i ens competeix: com són les conductes incíviques, egoistes i que no tenen explicació lògica en el discurs del que és correcte en benefici de la convivència de tots. D'altra banda, i com a models, com a figures de referència pels nostres fills, ens sentim obligats a donar una resposta del que ens desuneix i afebleix com a comunitat, alhora que desmuntem la il·lusió dels infants que s'emmirallen en nosaltres, els adults que hauríem de saber, voler i no poder.

I vam continuar donant tómb al tema dels valors, sobre quins són els que es transmeten el l'aprenentatge de les matèries de reforç cognitiu, "el ser productius?" es demanava un pare amb vehemència. Des de la nostra societat (patriarcal) capitalista, que prima les funcions productives (manar, governar, saber acumulatiu, dirigir...) per sobre de les reproductives, com són les tradicionalment associades a les dones: les tasques del cuidar, del tenir cura dels altres, amb el bon cuinar i el vetllar pels detalls de la convivència en l'àmbit domèstic.

Així que ja hi vam ser en la discussió sobre el gènere, donant tómb a les atribucions que transmetem amb el nostre comportament, missatges i convivència diària: herència genètica o cultural?. Una cosa ens va quedar clara, la necessitat de reivindicar la igualtat de la diferència.

Les diferències i singularitats que vivim en cada família, amb les nostres particulars distribucions de tasques, qui compra, qui cuina, qui neteja, etc., ens va fer qüestionar també quines relacions establim, quines jerarquies de poder vivim, entre la parella i com a pares i mares i respecte dels fills i filles.

El debat està servit, i el fil de l'Ariadna al laberint de les nostres angoixes ens convoca a una altra sessió de l'espai Àgora del Joc de la Bola. Quedeu tots i totes convidats.

Gemma Gallart Batalla

Sessió Espai ÀGORA - Col·legi Joc de la Bola

Data: 2 de maig de 2013-05-22

Número de participants; 15 pares i mares.

Temes tractats:

1. Revisió article sobre els deures i l'impacte en el rendiment dels infants i la vida familiar. Opinions a favor i en contra. Es debat i s'arriba a la conclusió, com tot, que la gràcia està en trobar l'equilibri que permeti que els deures siguin una eina per crear l'hàbit del treball i l'esforç continuat a casa, sense caure en la sobresaturació que pot crear l'efecte contrari. També la participació en moltes activitats extraescolars pot generar l'efecte de la sobresaturació. Es parla dels deures adaptats a les edats dels infants i la seva diversitat i la dificultat que moltes vegades hi ha davant de la manca de recursos humans que puguin atendre realment a la diversitat que es dona en els centres, sobre tot als públics.
2. Sistema educatiu i diversitat; es reflexiona en torn a l'atenció a la diversitat en els centres, la manca de recursos, els grups cada vegada més nombrosos. Les retallades estan afectant directament en aquest aspecte.
3. Educació emocional: dificultat de portar-ho a terme des d'una assignatura. És una actitud i un estil d'educar partint i tenint en compte la gestió de les emocions, com a eina d'aprenentatge personal i de comunicació eficaç amb els altres. És el dia a dia amb els infants.
4. Activitats extraescolars lligades al què m'agrada o a fer un esforç d'adaptació a nous entorns no explorats de socialització fora de l'escola.
5. El valor de l'esforç, revalorització necessitat.

Valoració personal : clima de diàleg i participació molt bé, respecte a les diferents opinions. Es deixa tot molt obert tal i com ho volen els participants.

L'últim dia que desenvoluparem l'espai Àgora aquest curs, el 6 de juny, també es planteja passar la pel·lícula "Ser o Tener" (educació al mitjà rural,) a la tarda nit i fer un refrigeri.